

Bemærkninger til foranstaaende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Under 10. Januar d. A. har den danske Regering fra Paris modtaget en officiel telegrafisk Henvendelse, der i Oversættelse lyder saaledes:

»Ifølge Artikel 1 og Tillæget til 1. Del af den i Versailles den 28. Juni 1919 mellem de allierede og associerede Magter og Tyskland undertegnede Traktat indbydes Danmark til at tiltræde Pagten for Folkenes Forbund indenfor 2 Maaneder fra det Tidspunkt, da nævnte Traktat træder i Kraft. Jeg har den Ære at meddele Deres Excellence, at Versailles-Traktaten i Overensstemmelse med dens Slutningsforskrifter er bleven ratificeret af Tyskland paa den ene Side og paa den anden Side af flere allierede og associerede Magter, hvoriblandt det britiske Rige, Frankrig, Italien og Japan; at den er traadt i Kraft i Dag den 10. Januar 1920, og at en bekræftet Genpart af denne Traktat i Dag er bleven tilstillet Hr. Bernhoft, den danske Gesandt i Paris. — Clemenceau.«

Ifølge senere modtaget Meddelelse er der den 10. Januar 1920 i Paris bleven deponeret Ratifikationer eller Underretning om saadannes Afsendelse foruden fra Tyskland fra følgende Stater: Belgien, Bolivia, Brasilien, det britiske Rige, Czeko-Slovakien, Frankrig, Guatemala, Italien, Japan, Peru, Polen, Siam og Uruguay. Senere har yderligere Ratificeringer fundet Sted. Blandt de i Tillæget til Forbundspagten nævnte neutrale Magter har Argentina, Chile, Paraguay, Persien og Spanien hidtil erklæret deres Tiltræden.

Den ovennævnte i Forbundspagten Artikel 1 hjemlede Frist af 2 Maaneder udløber den 10. Marts 1920. Betydningen af, at de i Tillæget til Forbundspagten nævnte neutrale Magter tiltræder Forbundet indenfor denne Frist, er den, at de i saa Fald er berettiget til at tiltræde Forbundet som oprindelige Medlemmer deraf og uden at underkaste sig Opfyldelsen af andre Betingelser. Tiltrædelsen skal dog finde Sted uden Forbehold. Til Optagelse af

andre Stater kræves derimod Samtykke fra to Tredjedele af Delegeretforsamlingen, hvorhos der afkræves den paagældende Stat virksomme Garantier for dens oprigtige Hensigt at iagttage de mellemfolkelige Forpligtelser, ligesom det forlanges, at den antager saadanne Forskrifter, som gives af Forbundet med Hensyn til dens land-, sø- og luftmilitære Styrker og Rustninger.

Spørgsmaalet om Virkeliggørelsen af Tanken om Folkenes Forbund og Danmarks eventuelle Tiltræden af et saadant Forbund har allerede i længere Tid været Genstand for den danske Regerings Overvejelser, og Spørgsmaalet har endvidere været drøftet med de to andre nordiske Lande. Da det under Verdenskrigen blev klart, at der ved Fredsslutningen vilde blive søgt tilvejebragt en ny mellemfolkelig Retsordning, besluttedes det paa det nordiske Ministermøde i Kristiania i November 1917 at nedsætte Komiteer i de tre Lande til at forberede Varetagelsen af de neutrale Staters fælles Interesser ved eller efter Krigens Slutning og til at undersøge og bearbejde det Materiale, som forelaa i saa Henseende. Den danske Komite bestod oprindeligt af Folketingsmand *N. Neergaard*, Cheferne for Udenrigsministeriets 1. og 2. Departement, Kammerherre *Hertuf Zahle* og Kammerherre *J. Clam* samt Kontorchef i Udenrigsministeriet *Georg Cohn* som teknisk Delegeret. Komiteen suppleredes senere med Forsvarsminister *Dr. P. Munch* og den nuværende Chef for Udenrigsministeriets 1. Departement, Kammerherre *O. C. Scavenius*, der indtraadte i Stedet for Departementschef *Zahle*, efter at denne var bleven udnævnt til dansk Gesandt i Stockholm. I Løbet af Aarene 1918 og 1919 har Komiteen dels selv bearbejdet de herhenhørende Spørgsmaal, dels afholdt en Række Møder med de i Norge og Sverige nedsatte tilsvarende Komiteer. Den afgav sin første Indberetning til Udenrigsministeriet den 28.